

i dag. Og indledningsvis skal der jo ikke være nogen tvivl om, at Det Konservative Folkeparti støtter fuldt op om beskæftigelsesministerens forslag. Men jeg har alligevel trang til at prøve at summere lidt op på historikken også fra tiden før valget, hvor jeg altså ikke var en del af parlamentet her.

Som jeg har forstået, fremlagde regeringen i forrige samling, da man begyndte at diskutere hele strukturreformen på det beskæftigelsesmæssige område, et totalt enstrengt forslag og med et C-center ude i alle områder. Der var gode og ordentlige og seriøse forhandlinger med Socialdemokraterne og De Radikale, og de fik væsentlige indrømmelser. Af stadig uvisse årsager forlod Socialdemokraterne og De Radikale helt generelt forhandlingerne omkring strukturreformen og ønskede tilsyneladende ikke rigtig at tage noget ansvar.

Men de ganske væsentlige indrømmelser, der blev givet, har regeringen sympatisk nok valgt at fastholde, sådan at det er det udgangspunkt, man arbejder videre ud fra, altså det, som man indrømmede oppositionen før valget.

Vi ser så, at der med det socialdemokratiske formandsskifte kommer nogle toner om, at man gerne vil til forhandlingsbordet igen, og efter bedste salamimetode stiller man nogle nye krav og hagler det ned, som man selv har fået af indrømmelser forud.

Jeg synes, at det er noget, der er underligt at komme ind i Folketinget og se. Det gamle, hæderkronede Socialdemokrati, som altid har varetaget de lediges interesser og påtaget sig, i hvert fald har meldt ud, at man har meget fokus på de lediges interesser, går nu imod et forslag, der målrettet og disciplineret sætter fokus på ledighed. Der sondres ikke længere mellem, om man er ledig i den ene kasse eller i den anden kasse. Denne kunstige sondring er gået væk. Man vender bøtten hver sjette måned for de ledige og prøver at finde ud af, hvordan vi kan få folk i beskæftigelse. Man har afsondret den sociale indsats fra de ledige, også fordi den sociale indsats er noget helt andet.

Nu prøver vi på alle mulige måde rat få folk i beskæftigelse. Det er et, ja, jeg siger det igen, kvantespring fremad for de ledige.

Jeg kan simpelt hen ikke få ind i mit hoved, hvordan Socialdemokrater kan tale imod, at det er utrolig positivt, at man laver et målrettet fokus for at få ledige i beskæftigelse. Det kunne jo være, at det at komme i job også kunne løse

mange af de sociale problemer, som en ledig måtte have.

Så summa summarum, uden at jeg vil komme for meget ind på det, der allerede er sagt af de tidligere ordførere: Regeringen nu bygger et nyt system, der satser på at få de ledige i beskæftigelse. Og det, som jeg ser, er, at der er meget lidt tillid til det kommunale selvstyre fra oppositionens side. Ja, jeg gør måske fru Elisabeth Geday uret, men jeg synes næsten, jeg hørte, at hun direkte her fra talerstolen tidligere på dagen sagde, at, ja, vi har jo ikke så meget tillid til, at kommunerne kan løfte den her opgave.

Men det har vi i Det Konservative Folkeparti, og derfor støtter vi varmt op om det her forslag.

Formanden:

Ja tak. Der er en række korte bemærkninger. Først fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu hørte jeg jo, at den konservative ordfører er meget glad for det kommunale system. Og jeg har også tidligere hørt repræsentanter for regeringspartierne nærmest overfalde den socialdemokratiske ordfører for at være ude efter de kommunalt ansatte.

Jeg har ikke noget som helst imod kommunalt ansatte og tror faktisk, at de laver et rigtig godt stykke arbejde. Det, jeg husker, er jo, at denne her regering, vi har nu, har nogle ministre, som har et meget, meget anstrengt forhold til de kommunalt ansatte på det her område, både en integrationsminister og en beskæftigelsesminister, som jo siger, at de synes, at de kommunalt ansatte sagsbehandlere skulle holde op med bare at sidde og udbetale ydelser og i stedet sørge for at få folk i arbejde. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om det også er hr. Jakob Axel Niensens synspunkt.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg troede, det ikke var muligt, men jeg kan konstatere, at vi har fundet et område, hvor der er fuld enighed mellem Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti. Vi har nemlig begge stor tillid til det kommunale selvstyre og til de kommunalt ansatte medarbejdere, så derfor, og særlig nu, hvor kommunerne bliver meget større, har vi fuld tillid til, at de kommunalt ansatte medarbejdere kan løfte den her opgave.